

СИТУАЦІЙНІ-МЕТОДИКИ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ ШЛЯХ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ФАХІВЦІВ

Популярності ситуаційних-методик в економічній школі України зумовлена поверненням останньої від абстрагованості, яка набула масового вияву всередині 90-х — початку 2000-х років, до конкретики. Необхідність конкретизації економічних наук диктується розвитком ринкових відносин, деформалізацією ринкових процесів, збільшенням приватного сектору економіки. Не варто вважати, що ситуаційний-метод («кейс-метод») є чимось новим у педагогічній практиці для української вищої школи. Дані методики широко застосовувались за часів Радянського Союзу, але мали інші назви, хоча сутність в них однакова. Ми вважаємо більш доцільним дотримуватись вітчизняних традицій та не вживати «замінників», поняти, як то кейс, тренер тощо. Ситуаційні вправи застосовувались при вивченні міжнародної економіки, юриспруденції, медичної справи тощо. Їх застосування є доцільним, коли необхідно закріпити отримані теоретичні знання та здобути практичні навички.

Варто зазначити, що ідея ситуаційного методу є досить простою. Вона полягає в здобутті знань в науках істина яких полягає в множинному виборі, тобто відсутня однозначна відповідь на поставлене питання, — існує декілька відповідей, які можуть змагатись за ступінь істинності.

Задача викладача за такого методу орієнтована на отримання не єдиної, а багатьох істин і орієнтація в їхньому проблемному полі.

Акцент освіти переноситься з оволодіння готовим знанням на створення нового, спільну творчу діяльність викладача та студента. В цьому полягає принципова відмінність ситуаційних методик від інших. Демократія в процесі отримання знань, коли студент рівноправний серед інших студентів та з викладачем у процесі обговорення проблеми.

Результатом застосування методу є не тільки знання, але й практичні професійні навички.

Технологія методу досить проста. За певними правилами розробляється модель конкретної ситуації, яка мала місце в реальному житті, та відображається той комплекс знань та практичних навичок, якими студенти мають оволодіти. Ця модель являє собою текст обсягом від кількох до десятків аркушів, який назива-

ється ситуаційною вправою. Студенти попередньо ознайомлюються з ситуацією, застосовуючи для розуміння ситуації матеріали лекційного курсу та інші джерела інформації. Після цього відбувається спільне обговорення ситуації. Викладач виступає в ролі ведучого, який генерує питання, фіксує відповіді, підтримує дискусію тощо.

Перевагою методу є не тільки отримання знань та формування практичних навичок, але й розвиток системи цінностей студентів, професійних позицій, життєвих установ, своєрідного професійного світогляду.

Використання ситуаційних вправ та занять базованих на даному методі дозволяє внести практичний аспект у процес викладання, розбавити теоретичну сухість матеріалу. Обговорення реальних життєвих ситуацій виконує мотиваційну функцію в педагогічному процесі.

Метод аналізу ситуацій відкриває додаткові творчі перспективи для викладача, сприяє постійному самовдосконаленню. Кожний викладач, який хоч раз мав нагоду працювати з використанням ситуаційних методик, вже не буде працювати по-старому, не повернеться в зону «сухого викладання», матеріалу який не має практичної користі або морально застарів. Застосування ситуаційних методик, пошуку істини в науково-практичній проблематиці, призводить до оновлення інтелекту, зміни світогляду та цінностей викладача.

*О. М. Помазун, асист.,
кафедра інформаційних систем в економіці*

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ І ТЕХНОЛОГІЙ В ПРОЦЕСІ РЕАЛІЗАЦІЇ НОВИХ ФОРМ І МЕТОДІВ НАВЧАННЯ

Важливу роль в освітньому процесі відіграють сучасні інформаційні технології і засоби телекомунікацій, використання яких суттєво впливає на якість вивчення дисципліни, стимулює пізнавальну діяльність студента, підвищує рівень знань майбутніх фахівців.

У результаті застосування сучасних інформаційних технологій з'являються можливості проведення нових форм навчальних занять. З'явилась нова можливість асинхронної, і в той же час су-